

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem JUDr. Martinem Valouškem ve věci

žalobce: **Sumfinidade Unipessoal LDA (ZFM)**, reg. PT515874620
sídlem Rua dos Murças 15, 2nd Floor, sala H, 9000-058 Funchal, Portugalsko
zastoupený advokátkou Taiane Alcides de Almeida
sídlem Rua Cândido dos Reis, 91, 2780-210 Oeiras, Portugalsko

proti
žalovanému: **"Mezinárodní Svaz Mládeže z.s."**, IČ 27054888
sídlem U Sluncové 666/12a, Karlín, 186 00 Praha 8
zastoupený advokátem Mgr. Petrem Skálou
sídlem Hvožd'any 168, 262 44 Hvožd'any

o zaplacení 4 660 € s příslušenstvím

takto:

- I. Žaloba, kterou se žalobce po žalovaném domáhal zaplacení částky 4 660 € se zákonným úrokem z prodlení z této částky od 2. 5. 2022 do zaplacení, se zamítá.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému náhradu nákladů řízení ve výši 14 883 Kč k rukám Mgr. Petra Skály, právního zástupce žalovaného, a to do tří dnů od doručení rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se po žalovaném domáhal zaplacení částky 4 660 € s příslušenstvím, s odůvodněním, že vykonává majetková práva k fotografiím vytvořeným N. T., držitelem několik mezinárodních ocenění, a že žalovaný v období od 12. 8. 2014 do 11. 7. 2025 zobrazoval bez jeho souhlasu na svých internetových stránkách msmstudy.sk fotografii N. T. s názvem „Independance Day, Bratislava Slovakia“, zobrazující Bratislavu.

Shodu s prvopisem potvrzuje R.K.

2. Žalobce po žalovaném požadoval zaplacení částky, za kterou na internetových stránkách www.sumfinity.cz nabízí licenci k užití svého portfolia fotografií na dobu tří let a která mu v důsledku jednání žalovaného ušla.
3. Žalovaný navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout. Namítal, že žalobce neprokázal zveřejnění fotografie na webu spravovaném žalovaným. Žalovaný uvedl, že na webových stránkách byla jiná fotografie. Žalovaný dále uvedl, že z použití fotografie neměl žádný hospodářský prospěch, a i kdyby k použití došlo, jednalo by se o citaci podle § 31 autorského zákona, protože šlo o nekomerční článek informující studenty. Žalovaný namítl také nedoloženou aktivní legitimaci žalobce a ani autorství fotografie.
4. Požadovanou částku 4 660 EUR žalovaný označuje za nepřiměřenou, protože obvyklé licenční poplatky za srovnatelné fotografie činí nejvýše desítky eur. Žalobce neprokázal žádný ušlý zisk ani hospodářskou škodu, doložené faktury jsou neprůkazné. Žalovaný argumentuje, že žalobce požaduje částku odpovídající výlučné licenci, přičemž však je fotografie je používána i jinými subjekty.
5. Žalovaný poukazuje na nesrovnalosti v žalobcem uplatňovaných částkách v jiných řízeních a tvrdí, že postup žalobce vykazuje znaky „copyright trolling“, tedy vymáhání nepřiměřených částek bez reálné újmy. Závěrem žalovaný vznáší námitku promlčení s odkazem na tříletou promlčecí dobu.
6. O žalobě soud v souladu s čl. 5 odst. 1a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 ze dne 11. července 2007, kterým se zavádí evropské řízení o drobných nárocích (dále jen „nařízení o drobných nárocích“), rozhodl bez nařízení jednání, neboť ústní projednání věci nepovažoval za nutné.
7. Listinnými důkazy předloženými účastníky byly prokázány tyto skutečnosti.
8. Smlouvami ze dne 30. 6. 2020 bylo prokázáno, že N. T. poskytl společnosti Sumvest Ltd výhradní licenci k užívání svých fotografií včetně jejich uveřejňování a že jmenovaná společnost poskytla podlicenci žalobci.
9. Snímkem obrazovky zachycujícím obsah internetových stránek s názvem „Sumfinity“ bylo prokázáno, že do portfolia žalobce patří mimo jiné následující fotografie:

10. Snímkem obrazovky zachycujícím obsah internetových stránek msmstudy.sk ze dne 8. 9. 2022 bylo prokázáno, že shodná fotografie byla na citovaných internetových stránkách použita k prezentaci

Shodu s prvopisem potvrzuje **Chyba! Nenalezen zdroj odkazů..**

studia na Slovensku. Na stránkách je uveden žalovaný s odkazem na adresu sídlo žalovaného v Praze.

11. Výzvou žalobce ze dne 11. 7. 2025 bylo prokázáno, že žalobce žalovaného vyzval k zaplacení částky 4 600 € s příslušenstvím.
12. Fakturou ze dne 7. 11. 2023 bylo prokázáno, že žalobce tvrdí, že účtuje za výhradní licenci (exclusive licence) pro „online“ užití fotografie majáku „Lighthouse, Menorca, Spain“ na 1 rok částku 1 615 €. Na faktuře není uveden odběratel. V popisu licence je uvedeno, že je pro „Industry Computer software“. Přílohou je potvrzení o platbě částky 1 615 € žalobci.
13. Fakturou ze dne 24. 7. 2023 bylo prokázáno, že žalobce tvrdí, že účtuje za výhradní licenci (exclusive licence) pro „online“ užití fotografie Berlína „The Best View Berlin, Německo“ na 3 roky částku 2 330 €. Na faktuře není uveden odběratel. V popisu licence je uvedeno, že je pro „Industry Bussines Consulting“. Přílohou je potvrzení o platbě částky 2 330 € žalobci.
14. Fakturou ze dne 3. 11. 2023 bylo prokázáno, že žalobce tvrdí, že účtuje za výhradní licenci (exclusive licence) pro „online“ užití fotografie „Cabo da Roce, Sintra, Portugal“ na 5 let částku 2 860 €. Na faktuře není uveden odběratel. V popisu licence je uvedeno, že je pro „Industry Education and Consulting“. Přílohou je potvrzení o platbě částky 2 860 € žalobci.
15. Ze svazku náhledů (printscreenů) předložených žalovaným soud zjistil, že ve fotobankách bývají podobné fotografie náhledu na Bratislavu nabízeny pro nevýhradní užití za částky od 3 do 30 € pro pravděpodobně časově neomezenou licenci a pro užití minimálně na internetu, případně i širší.
16. Ze svazku náhledů (printscreenů) předložených žalovaným soud zjistil, že dle na stránkách žalovaného měla být od 15. 12. 2022 jiná fotografie než fotografie žalobce.
17. Z nedatovaného náhledu (printscreenu) předložených žalovaným soud zjistil, že na stránkách označených názvem „Tres6“ byla vyobrazena fotografie velmi podobná, případně shodná, s fotografií žalobce.
18. Žalovaným navrhovaný výslech IT technika D. P. a předsedy žalovaného J. K. soud neprováděl z důvodu nadbytečnosti, neboť shora uvedená zjištěná postačovala pro rozhodnutí ve věci.
19. Na základě zjištěných skutečností soud dospěl k tomuto závěru o skutkovém stavu věci. Žalobce je právnickou osobou vykonávající majetková autorská práva k fotografiím vytvořeným N. T.. Na stránkách žalovaného byla fotografie žalobce užita minimálně dne 8. 9. 2022. Umístění ode dne 15. 12. 2022 již bylo rozporováno důkazy žalovaného.
20. Po právní stránce soud posoudil věc následovně.
21. Vzhledem k tomu, že žalobce má sídlo v Portugalsku, a ve věci je tak přítomen mezinárodní prvek, soud nejprve zkoumal, zda je dána mezinárodní příslušnost českých soudů. Podle čl. 4 odst. 1 ve spojení s čl. 63 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (nařízení Brusel I bis) se mezinárodní příslušnost řídí místem, ve kterém má žalovaný své bydliště nebo sídlo. Protože místo sídla žalovaného je situováno na území České republiky, jsou k projednání a rozhodnutí věci mezinárodně příslušné české soudy. Rozhodným právem je podle čl. 8 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 ze dne 11. července 2007 o právu rozhodném pro mimosmluvní závazkové vztahy (Řím II) české právo jakožto právo země, pro kterou je uplatňována ochrana dotčených práv k duševnímu vlastnictví (*lex loci protectionis*).
22. Podle § 12 odst. 1 autorského zákona Autor má právo své dílo užít v původní nebo jiným zpracované či jinak změněné podobě, samostatně nebo v souboru anebo ve spojení s jiným dílem

Shodu s prvopisem potvrzuje **Chyba! Nenalezen zdroj odkazů..**

či prvky a udělit jiné osobě smlouvou oprávnění k výkonu tohoto práva; jiná osoba může dílo užít bez udělení takového oprávnění pouze v případech stanovených tímto zákonem.

23. Dle § 12 odst. 4 písm. a) a f) autorského zákona Právo dílo užít je zejména právo na rozmnožování díla a právo na sdělování díla veřejnosti.
24. Podle § 18 odst. 1 autorského zákona sdělováním díla veřejnosti se rozumí zpřístupňování díla v nehmotné podobě, živě nebo ze záznamu, po drátě nebo bezdrátově.
25. Dle § 40 odst. 4 autorského zákona Právo na náhradu škody a na vydání bezdůvodného obohacení podle zvláštních právních předpisů zůstává nedotčeno; místo skutečně ušlého zisku se autor může domáhat náhrady ušlého zisku ve výši odměny, která by byla obvyklá za získání takové licence v době neoprávněného nakládání s dílem. Výše bezdůvodného obohacení vzniklého na straně toho, kdo neoprávněně nakládal s dílem, aniž by k tomu získal potřebnou licenci, činí dvojnásobek odměny, která by byla za získání takové licence obvyklá v době neoprávněného nakládání s dílem.
26. Podle § 41 věty první autorského zákona domáhat se nároků podle § 40 odst. 1 písm. b) až d) a f) a § 40 odst. 3 a 4 je oprávněna namísto autora osoba, která smluvně nabyla výhradní oprávnění k výkonu práva dílo užít, nebo které je výkon tohoto oprávnění svěřen zákonem; nároku na přiměřené zadostiučinění k odčinění nemajetkové újmy se tato osoba může domáhat pouze za zásah do majetkových práv autorských.
27. Pro účely rozhodnutí má soud za v dostatečné míře prokázané, že žalobce je oprávněn na základě udělených smluv oprávněn vymáhat nároky k užití předmětné fotografie a že fotografie žalobce byla na stránkách žalovaného minimálně jednou užita. Přesnou dobu dalšího možného užití, kterou žalovaný zcela rozporoval, soud dále blíže neposuzoval, neboť to již nebylo zapotřebí vzhledem k hlavnímu posouzení soudu.
28. Hlavním posouzením soudu a hlavním důvodem rozhodnutí soudu je, že i kdyby byl nárok žalobce prokázán, tak nebyla prokázána výše nároku, což je již samo o sobě dostatečným důvodem k zamítnutí žaloby.
29. K prokázání nároku bylo zapotřebí, aby žalobce prokázaly splnění několika podmínek pro vznik nároku, z nichž základní podmínkou je prokázání výše nároku.
30. Žalobce se může se na základě ustanovení § 40 odst. 4 a. z. domáhat nároku na vydání bezdůvodného obohacení vzniklého na straně žalovaného, který neoprávněně nakládal s díly, aniž by k tomu získal potřebnou licenci, a to ve výši dvojnásobku odměny, která by byla za získání takové licence obvyklá v době neoprávněného nakládání s dílem.
31. Aby mohl být žalobce v rámci uplatnění tohoto svého nároku v řízení úspěšný, bylo na něm, aby prokázal obvyklou výši licenční odměny.
32. Jak plyne z ustálené judikatury Nejvyššího soudu, ve sporech o vydání bezdůvodného obohacení obecně tíží důkazní břemeno k prokázání nejen existence, ale i výše bezdůvodného obohacení žalobce, resp. ochuzeného (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 15. 3. 2022, sp. zn. 28 Cdo 552/2022 a ze dne 13. 11. 2019, sp. zn. 32 Cdo 5550/2017).
33. Přeneseno do poměrů projednávané věci to znamená, že důkazní břemeno k prokázání obvyklé výše odměny za poskytnutí licence, resp. jejího dvojnásobku, tíží žalobce.
34. Žalobce výši obvyklé odměny prokazoval údaji o částkách, za které žalobce licenci k podobným fotografiím poskytuje.
35. Již takto předkládaná výše odměny však není pro soud prokázáním obvyklé odměny, neboť obvyklá odměna by musela vycházet nejen z odměny obvyklé pro žalobce, ale i z odměny obvyklé za srovnatelné fotografie jiných poskytovatelů, a to za licence ve srovnatelném rozsahu.

Shodu s prvopisem potvrzuje **Chyba! Nenalezen zdroj odkazů..**

36. Z žalobcem předložených důkazů žádné srovnatelné údaje nevyplynou. Naopak, z důkazů předložených žalovaným lze dovodit, že fotografie srovnatelného typu a srovnatelných oprávnění jsou zcela běžně a rozsáhle poskytovány ve jednoduše běžně přístupných fotobankách za řádově nižší částky ve výši jednotek či maximálně desítek euro.
37. Žalobce se domáhá odměny vycházející z odměny za výhradní licenci. Posuzované užití fotografie žalobce nevychází ze situace, ve které by obvykle byla udělována výhradní licence. Naopak při užití fotografií tohoto typu a tohoto způsobu užití (jako ilustrace k textu na internetových stránkách) lze běžně předpokládat nevýhradní užití, a tedy obvyklou odměnu za nevýhradní licenci.
38. Na základě posouzení soud, že žalobcem předkládané důkazy nedokládají výši možné obvyklé odměny za srovnatelné užití fotografie žalobce, soud rozhodl, že žalobce výši nároku neprokázal. Soud proto žalobu zamítl.
39. Dalšími námitkami žalovaného, jako např. vznesenou námitkou promlčení nebo bližšího prokazování oprávnění žalobce se soud již nezabýval pro nadbytečnost. S přihlédnutím k zásadě procesní ekonomie by již bylo nadbytečné tyto další skutečnosti dále podrobněji hodnotit, když samotnou výši nároku soud nemá za prokázanou.
40. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 151 o. s. ř. ve spojení s čl. 16 nařízení o drobných nárocích a žalovaného, který byl ve věci plně úspěšný, přiznal na náhradě těchto nákladů částku 14 883 Kč (výrok II rozsudku).
41. Žalovaný byl v řízení zastoupen advokátem, což znamená, že mu náleží náhrada nákladů potřebných pro zastupování. Ty byly tvořeny odměnou advokáta podle § 6 odst. 1 ve spojení s § 7 bodem 5 a § 8 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení a vyjádření k žalobě), úkon ve výši 5 700 Kč (sazba odměny za jeden úkon byla vypočtena z tarifní hodnoty 4 660 € přepočtené dle kurzu vyhlášeného Českou národní bankou 24,595 Kč/euro ke dni podání žaloby, tedy z částky 114 620 Kč), tedy za dva úkony celkem 11 400 Kč.
42. Odměnu za úkon porady advokáta s klientem dne 22. 9. 2025 (doložené potvrzením advokáta) soud nepřiznal, neboť nedokládá potřebu dalšího úkonu nad rámec úkonu zahrnujícího převzetí věci.
43. Dále náklady řízení zahrnují paušální náhradu hotových výdajů vynaložených advokátem podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 900 Kč za dva úkony po 450 Kč a náhradou za daň z přidané hodnoty ve výši 2 583 Kč kterou je advokát povinen ze své odměny a ze svých náhrad odvést podle zvláštního právního předpisu.
44. Platební místo soud stanovil podle § 149 odst. 3 o. s. ř. O lhůtě k plnění bylo rozhodnuto v souladu s § 160 odst. 1 částí věty před středníkem o. s. ř. Rozhodnutí je podle čl. 15 odst. 1

nařízení o drobných nárocích předběžně vykonatelné. Lhůta k plnění tedy počíná běžet již ode dne doručení rozsudku žalobci, který má podle něj povinnost plnit (§ 160 odst. 4 o. s. ř.).

Poučení:

Proti rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Městského soudu v Praze.

Nesplní-li žalobce dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může žalovaný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí nebo exekuční návrh.

Praha 8. ledna 2026

JUDr. Martin Valoušek
soudce